

CSENDŐRSÉGI LAPOK

Szerkeszti és kiadja a Magyar Csendőrök Országos Egyesülete.

Szerkesztő: **MATHÉ MIKLÓS**, törzsőrmester.

ELŐFIZETÉSI ÁRA: Félévre — — 6 korona.
Egész évre 12 korona. Negyedévre 3 korona.

Megjelen minden hó
1-én, 10-én és 20-án

SZERKESZTŐSEG ES KIADÓHIVATAL
Budapest, IV., Egyetem-utczá 4. sz.

Ingadozók.

(m. m.) Különös helyzet. Mi csendőrök beszélünk ingadozókról, holott csendőr csak határozott jellemű egyén lehet. Legalább is ilyennek kellene lenni minden csendőrnek.

Felelősségteljes állásban levő embernek határozott jelleműnek kell lenni, mert ha ingadozik elhatározásaiban és tetteiben, soha se láthatja el a hivatását kifogástalanul.

Az ingadozó jellemű egyén soha se jut el, vagy csak nagyon soká és nagyon nehezen a cselekvés végrehajtásáig.

Már ahhoz is félve fog hozzá, hogy a gondolatát határozott formában megrögzítse. Mert mielőtt véglegesen elhatározná magát valamire, újból meg újból változtatja a gondolatmenetét.

Az áprilisi időjárás szeszélyes változatossága — mondhatni — szilárd sziklatömb az ingadozó egyén gondolatmenetéhez képest.

Már határozott, már akarja is a szándékát végrehajtani, de hirtelen más jut az eszébe és visszaretten.

Újból és újból hozzáfog így valamihez, azaz csak hozzáfogna, de egy-egy újabb gondolatroham megint csak eltéríti őt a szándékától.

Ilyen rendetlen, kuszált gondolatmenet mellett természetesen nem is alkothat maradandó dolgot s ilyen nem is lehet rábizni.

Rendesen félénk emberek tulajdonsága ez, a kik nagyon szeretnének ravaszok és okosan számítók is lenni, de hátrányos tulajdonságuk képtelenné teszi őket erre.

Ha csak magának okozna kárt az ilyen ingadozó ember, nem igen törődne vele senki. Elvégre mindenki a saját szerencséjének kovácsa.

De éppen az a baj, hogy ezeknek az embereknek a viselkedése hátrányos befolyással van a környezetükre is.

Az ingadozó ember rendesen fontoskodó is. Birálgatja a más cselekményét vagy legalább is úgy teszen,

mintba azt bírálgatná s hol egy, hol más irányban véleményeket nyilvánít, mérlegeli az eseményeket s közben lesi a hatást, hogy melyik érvelése vált ki kedvezőbbet.

Az ember azt hinné, hogy komoly, megtörtént dolgok felett mond bírálatot s ha csak közelebről megismerkedünk vele, vesszük észre, hogy saját dolgait, ügyeit állítja elének s csak azért nyilvánít különféle véleményeket, hogy vitatkozást provokáljon s az így leszűrődő válaszokból és viszonzválaszokból kiragadhasson egy szilárd pontot, a melyre a saját ingadozó akaratát ráépíthesse.

Ilyen emberek nagyon sokan vannak a csendőrségi testületben is.

Hogy mily sokan vannak, azt csak döntő fontosságú események és változások idején, amilyen helyzetben most is vagyunk, vehetjük észre.

Nézzük csak magát a szervezkedésünk eseményeit.

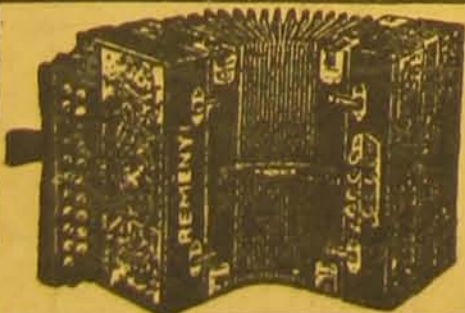
Hányszor és hányszor elmondtuk annak előnyeit, helyességét és időszerűségét szóban és írásban, de félénk és fontoskodó bajtársaink még mindig ingadoznak.

Hiába a sok magyarázat, hiába a többi hallgatók helyeslő nyilatkozata, ingadozó bajtársaink még mindig nem tudnak tisztán látni, még mindig kétségeskednek, töprengenek: megtegyek-e vagy nem ezt a rettenetes lépést.

Annyira bele vannak szokva a régi rendszernek mindezt a kezükbe és szájokba adó rendelkezéseibe, hogy nem tudnak, nem mernek önállóan gondolkodni vagy cselekedni, hanem felülről, az előljáró parancsnoktól várnak utasítást mindenre. Meg a szervezkedésre is.

Igen, onnan várják, sőt helyes felfogás mellett, azok meg is adhatnák ezt az utasítást, de legnagyobbbészrt magok is épen olyan ingadozók, olyan határozatlanok mint alárendeltjeik egy része.

Igy ismerve a helyzetet, szinte feltűnő tapasztalatokat szerezhetünk. És pedig azt, hogy az idősebb, a jobb pozíciókban levő embereknek nemcsak lassabb, de ingadozóbb is a gondolatmenete.

HEGEDŐ

remek felszereléssel
50-60-80 korona

a legjobb minőségben az egész országban elismert elsőrangú magyar hangszertelepen

REMÉNYI MIHÁLY a m. kir. Zeneakadémia szállítójánál szereshető be **Budapesten, Király u 58. és 60.**

Minden hangszerről külön árjegyzék kérendő.

HARMONIKA

50-60-80-100 korona
finomabb 2 soros 60-80-100 K

GRAMOPHON

150-180-200-300 K
legfin. azél óraműszerkezettel

Hát hol vannak ilyenkor azok a tapasztalatokban gazdag öregek, akik tanácsaikat szokták kínálgatni a meggondolatlan fiatalságnak?

Hol vannak azok a nehéz idöket átélő, férfias elhatározásokkal és tettekkel dicsekedő ösz bajtársak, akik rendes körülmények között a vezető, oktató és irányító szerepet kivétel nélkül mindig magoknak követelték.

Nehéz idöket élünk. Vésztjósító, sötét fellegek tornyosulnak a láthatáron. Cselekedni kellene, irányítani, oktatni, vezetni s jó példával kellene előljárni, a fiatalságnak utat, irányt kellene mutatni és adni, de nem látjuk őket sehol.

Miért nem jönnek most a jó tanácsaikkal? Miért nem jönnek és állnak élére most a fiatalságnak s miért mondanak le a vezető szerepről?

Hát nem egyébért biztök, hanem azért, mert most ök is vezetésre és irányításra szorulnak.

Azért, mert tehetségtelenek, nem tudnak önállóan gondolkozni és mert felülről sem kapnak mindenütt kellő utmutatást, nincs parancs rá, nincs utasítás a kezükben, ezért állott meg a gépmember, ezért pang az öreg vaskalapos csendőr géprendszerü gondolkozási tehetsége.

Adnák csak ki a parancsot a szervezkedésre, majd mozognának ök. Feltennék a vaskalapot és ott látnánk őket buzgólkodni mindenütt.

De a parancs nem jön. Nincs a ki kiadja. Legalább még eddig nem volt. A parancs kiadók is ingadoztak. Söt vannak köztük még most is sokan, akik gyötrődve töltik éjjelüket és nappalukat; Tegye-e, nem-e?

— Hónapok óta töprengenek ezen a kérdésen. Azóta már számtalanszor feltették magoknak ezt a kérdést s meg is kápták rá a választ — a környezettől. — De ök még mindig ingadoznak és ingadozókká teszik a rájuk hallgató öreg vaskalaposokat is.

Hát csak ingadozzanak tovább. De nem itt közötünk. Nekünk nincs rájuk szükségünk. A csendőrségi testület meg lesz nálok nélkül is.

Most már és ezután is olyan emberek kellene nekünk és a testületnek, akik önállóan is tudnak és helyesen tudnak gondolkozni. Akik saját lábukon tudnak járni. Akiknek nem kell mindenre parancs és mégse vesztik el a fejüket, ha változott viszonyok közé kerülnek.

Józanészü, józan gondolkozásu bajtársakra van szükségünk, akik higgadtan nyugodtan mérlegelik az eseményeket és a változásokat, de feltalálják magokat hamarosan, nem ingadoznak hónapokig.

Olyan bajtársak kellene nekünk, akik megértik a kor intő szavát. Akik töprengés nélkül tudnak alkalmazkodni a megváltozott viszonyokhoz és ingadozás

nélkül beleilleszkednek a demokratikus idök társadalmátalakulásába.

Aki nem ilyen, aki nem tud megbarátkozni az új szellemmel és nem tud hamarosan átalakulni, az mentse meg a testületet a saját becses jelenlététől. Mi jó utat kívánunk nekik. Nem tartóztatjuk, akár a felsőbb, akár az alsó csoporthoz tartoznak.

Ugyancsak ezt mondjuk azoknak is, akik a passiv rezisztencia álláspontjára helyezkedve, várják a sors Pál-fordulását. Mert vannak ilyenek is.

Nem kell messzire mennünk, nem kell nappal is lámpával keresni őket. Találunk belőlök eleget mind a két csoportban.

Ezek nem ingadoznak. Azt már megunták. A passiv rezisztenciát találták helyesebbnek és cselravezetőbbnek, úgy okoskodván, bárhogy is forduljon a koczka, ök obligón kívül találtatódnak és szemrehányás nélkül elhelyezkedhetnek a többiek között.

Miután azonban most dolgozni kell és pedig határozott irányban dolgozni, a passiv viselkedők is rontják köztünk az összhangot. Tehát menjenek ök is boldogabb hazába, ne adjanak itt rossz példát másoknak.

A demokratikus alapon álló népköztársaságnak nincs pénze ingadozók és dologtalanok számára. Keressenek maguknak új Eldorádót, a hol a heréket és elősdiéket is megfizetik.

A Magyar Csendőrök Országos Egyesületének tagjai így gondolkoznak. Ugyancsak magáévá tette ezt az elvet a Magyar Csendőrvisztek Országos Egyesülete is. Ezen az alapon megtalálta egymást a két Egyesület és a napokban hasonló értelmü határozatot hozott mindenik.

Azért adjuk itt a nyilvánosság elé, hadd tudják meg akiket illet. Reméljük, nem kell kétszer kihirdetni. Megértik ebből is. S vagy átalakulnak vagy távoznak körünkből.

Mi pedig dolgozunk tovább. Sok még itt a munka. A szocziáldemokrata csendőr nemcsak kenyérért kiabál, hanem megtalálja és elvégzi a munkáját is a szoczialista elvek szerint.

Munka közben azonban figyeljen mindenki. Tartsa nyitva a szemeit és füleit, hogy lásson és halljon.

Lássa meg az ingadozókat és a passiv resistálókat, ha akadnának még közöttünk és hallja meg, ha valamelyik hangosan találna gondolkozni s az új eszmék helyességét, jogosságát és időszerűségét kétségbe vonná.

És ha várakozásunk ellenére még most is akadnának közöttünk ilyenek, be kell jelenteni őket a két Egyesület bármelyikének vagy az előljáró parancsnokságnak nyíltan és minden késedelem nélkül. Itt megtaláljuk számukra az orvosságot. Majd kigyógyítjuk őket a betegségükből. Ha másként nem — utilapuval.

Csúz, Rheuma, Köszvény

amely sok ezer hálaírat és orvosi vélemény szerint biztos hatásu háziszser. —

esetén próbálja meg a világhirü erősített **CAPCINE (Paprika)** kenőcsöt

— Eredeti tégely ára háboru idejére 4.— kor.

Egyedüli készítő: Szenthe Lajos gyógyszerész, Budapest, Damjanich-utca 2. szám. II. emelet 19.

A hazaárulóknak bűnhődni kell minden nemzet törvényei szerint. Már pedig aki nem akarja elismerni a magyar népköztársaság törvényeit, és demokratikus elvét, sőt viselkedésével és magatartásával azok ellenét, az nem más, mint hazaáruló.

Hiszük, hogy ebben minden bajtársunk egyetért veünk. Ha pedig így van, akkor segít és segítsen is kitisztítani közülünk a nem ide való elemeket.

Vádak ellenünk.

Irtó: Pálfi István.

«Tempora mutantur, et nos mutamur in illis.»

Latin közmondás, mely talán a világ kezdete óta soha nem igazolódott be jobban, mint most, manapság.

A mikor egy egész világ forr, érik; a mikor az elnyomott százmilliók eget, földet rengető morajlása tör fölfelé; a mikor a hamis bálványok ledöntve, porba omlanak; s mikor a jogtalanságtól megfosztott proletárság emberi öntudatára ébredve felemelt homlokkal, nyitott szemekkel követeli méltóan megillető emberi jogait, ugyebár időszerű, ha azt állítom, mint a latin közmondás hirdeti, hogy «változnak az idők, megváltoznak mi is.»

Tudjuk, hogy a régi, korhadt rendszert bálványként imádók szemében ez visszahatást kelt. Nem bírják megérteni, hogy a csendőr, a ki királyára és hazájára szent esküvel fogadalmat tett, hogyan tagadhatja meg magát az esküt a szent fogadalmat; miként pártolhat el királyától, mikor lépten-nyomon azt oltották beléje, hogy a legelső magyar ember a király s annak tekintélyét s személyét életével s vérevel kell védelmeznie minden támadás ellen; s a csendőr, a ki hazájára felesküdt, miként szegődhet a «hazátlan litangok» nak nevezett szociáldemokraták szolgálatába.

Ezekhez a konzervatív felfogású társaimhoz akarok most szólni.

A magyar csendőr felesküdt királyára és hazájára, ez tény. Szolgált is azt be sülettel, hűséggel és vitézül. Ez is tény. Elmondhatjuk, hogy Európában a francia csendőrt kivéve, a magyar csendőr volt az, mely hivatásának magaslatán állott s a kultur nemzetek közbiztonsági közegei között az első helyet vívta ki magának, de e két nemzet csendőrségi testülete között óriási különbség volt. A francia csendőr öntudatos, önfelegyelmzett, önálló egyéniség volt, míg a magyar csendőrnek gondolatnélküli, érzéketlen bábnak kellett lennie s gondolatvilágának nem szabad volt tovább terjednie, mint a meddig a rideg parancs megengedte. Lett legyen

az a parancs bármilyen célzatu, teljesíteni kellett. Számtalan eset volt — tudjuk mindnyájan — mikor olyan szolgálatra használták fel a magyar csendőrt, a minek teljesítésekor szívetfacsaró, idegeket megremegtető erzés fogta el a csendőrt. Például végrehajtásoknál, hogy csak egy válfajt említsek. De lehetett-e ellene tenni? Ugyebár nem? Mert hiszen, a ki megpróbálta volna, arra nem is a megalázó fegyelmi fenytetés, hanem haditörvényszék súlyos ítélete várt volna, mely bebörtönzéssel, elcsapatással, lefokozással, de még esetleg főbelövésrel is járt volna. Hát ki mertte ennek kitenni magát s miért? Hiszen akkor öngyilkosságot követett volna el minden egyes csendőr, már pedig — azt hiszem — életpályája ez senkinek sem lehetett. De nem mi voltunk a bűnösök, hanem bűnös volt az a letűnt korrupt rendszer, a mely nyomoruságunkat kihasználva, ilyen szolgálatokat követelt a csendőrtől. Tudtuk mi azt nagyon jól, hogy a kis embert könyörtelenül végrehajtották, pár korona adó fejében elvitték ágyneműjét, malaczat, tehenét, de a kiváltságosak értették a modját, hogy az állammal szemben tartozó törvényes kötelezettségük alól miként bújjanak ki. Tudtuk mi nagyon jól, hogy míg a katonaszökevényeket fogdostatták velünk össze, a kiknek nagyrésze a frontról éhezve, elesigázva és kimerülve tért baza kis családja körébe hosszú és irtóztató szenvedések után, addig a felmentettek ezri emelt fővel jártak itthon a hadvezetőség oltalma alatt. Tudtuk mi azt is, hogy a rekvirálások miatt milyen elkeseredés zudult ellenünk a kis emberek részéről, de hát tehattünk-e ellene valamit? Nem. Nekünk is fájt ez az igazságtalanság, mi is éreztük annak nyomasztó hatását, de tünnünk kellett, mert mi éppen olyan elnyomottak, éppen olyan senkinek bélyegzettek voltunk, mint azoknak nagy része, a kik ellen eljárniuk kellett.

A népek milliói megelégteltek végre azt a rengeteg igazságtalanságot, a mit a kiváltságosak elkövettek ellene s a sok keserűség elementáris erővel tört ki belőlük s egy huszonnég óra alatt pozdorjává törte a hamis igazságokat, a hamis bálványokat.

Hát már most kérdelem én, hogy a csendőrség kimaradhatott volna e ebből a forradalomból, a maradiság álláspontján megmaradhatott volna-e továbbra is? Hiszen minden józan embernek latnia kell, hogy szétszórtak volna bennünket, hogy soba még csak fel sem támadhattunk volna. A csendőrségnek csak egy hibája volt, az t. i., hogy későn ébredt fel. Későn értette meg, mi történik; kissé elkésve szakított a mu tial. De mint előbb irtam, ez csakis a veze őseg hibája volt, mert a csendőr — mint mindig — bizva magas előjáróiban, azoktól várta az irányítást, mert neki önállóan gondolkoznia

Brilliáns, arany-ékszerek, ezüst használati és disztárgyak, órák, evőeszközök

180. sz.

182. sz.

Iparművészeti ujdonságok. Egyházi felszerelések, gyári árban beszerezhetők (részletfizetésre is)

SÁRGA JÁNOS

csász. és kir. udvari szállítónál, Budapest, IV., Kigyó-tér 5. szám.

Képes nagy árjegyzék ingyen és bérmentve.

nem volt szabad, tehát nem a csendőr volt hibás és éppen ezért elítélni sem lehet érte.

De most már a forradalom után vagyunk. Látunk tisztán, világosan.

Megalakítottuk egyesületünket, megválasztottuk annak vezetőségét, hogy érdekeinket úgy a testület kebelén belül, mint azonkívül idegen támadások ellen megvédje. Kötelességévé tettük, hogy hason szervezetekkel az összeköttetést keresse, a csendőrség tekintélyét állítsa helyre s goudoskodjon arról, hogy a csendőrnek jövőben ne kelljen önös érdekeket szolgálnia, hanem az állampolgárok személyének és vagyonának a megvédésére használtassék fel csupán, mint a mire alapjában véve hivatva is van.

Szabad államnak csak szabad polgárai lehetnek. A kis emberek szabadsága tehát éppen olyan szent és sértetetlen, mint a mágnások, vagy más nagytőkések szabadsága. Nincs különbség a kettő között. A csendőrnek is öntudatosnak kell lennie, tudnia kell, hogy az állam alkalmazottja s nem magánembereké.

Mint előbb is irtam, a magyar csendőr felesküdt hazájára is, most pedig — állítólag — szakított ezzel s csatlakozott a — «hazátlan bitangok»-hoz. Igenis, csatlakozott a szociáldemokrata párthoz, de miként a multban, úgy a jelenben is szereti azt a földet, a melyen született, él s a mely eltartja; szereti azt az államot, a mely neki szabadságot, emberi jogokat biztosított; szívvél-lelekkel támogatja azt a kormányt, mely neki emberhez illő megélhetést igyekszik biztosítani, tehát nem hazátlan bitang, a mint nem hazátlan bitang az a szociáldemokrata párt sem, a melynek segítségével a népkormány katonaságot szervezett a bető ő küllellenség kiszorítására — akkor, a mikor azok az ugynevezett magyar mágnás álhazafiak, a kik krokodilkönnyeket sirnak Magyarország szétdarabolásán, az ellenség által megszállott területen hűségesköt tesznek az ellenégnek, mert inkább lemondanak hazafiságukról akkor, a mikor birtokaik megmentéséről, tehát önös érdekeik megvédéséről van szó.

A magyar csendőr volt az első, a ki már a háború kitörésekor elsőbben tartóztatta fel a küllellenséget Máramaros, Ugocsa, Ung, Bereg, Sáros és Zemplén megyék határain; a magyar csendőr állott őrt az erdélyi román betörés idején Hunyad Szeben, Háromszék, Csik, Besztercze és Brassó megyék bérceinél és a magyar csendőr volt megint csak az, a ki utolsónak hagyta ott őrhelyét. Tanuskodik erről számtalan sir, mely alatt magyar csendőrök alusszák örök álmukat.

És a háború befejeztével, mikor a szerbek, jugoszlávok, csehek és ismét a románok betörték hazánkba, megint csak a magyar csendőr állott helyén, mert helyét el nem hagyhatta s ha a szükség úgy kívánta, feláldozta magát, még a családja biztonságát is.

Ki meri hát azt állítani, hogy a magyar csendőr nem védte hazáját? Hol van az a csendőr, a ki a háború alatt felmentve volt, vagy a ki szállítója lett

volna a hadseregnek? Nincs! Tehát el a vádaskodással, mert arra száll vissza, a kinek szájából a vád elhangzott. A rosszhiszemű rágalmazó nem a mi javunkat, hanem csakis a mi kárunkat idézi elő, ne higgyetek neki!

Egyes helyeken előjárók részéről talán jogosan hangzanak el panaszok a csendőrök ellen, különösen a fegyelem meglazulása miatt, de azok a csendőrök, a kik ellen ilyen panaszok vannak, talán nem is tehetnek róla. Vannak még bizonyára, a kik a forradalom hatása alatt állanak. Lehet valóban rosszakaratu fegyelmetlenkedő is; az emberek gyarlók, nem vagyunk mindnyájan egyformák. Lehet — mondom — hogy részben igaz a vád. Azok az elemek azonban nem igazi csendőrök, azokkal a testület nem azonosítja magát, mert a fegyelmetlenségnek jogosultsága a multban sem volt, nincs ma sem és nem is lesz a jövőben sem. Aki érett megfontolás után ezt a pályát választotta, annak kötelessége magával szemben önfegyelmet gyakorolni és kerülni mindazt, a mi miatt fegyelmetlennek tűnhetne fel. De viszont részben jogosulatlanok is ezek a panaszok ott, a hol az előjáró még ma is úgy beszél alárendeltjével, mint ha az neki rabszolgája volna. Oh ezzel szakítani kell! Ezen már messze túl járunk. Emberek vagyunk mindnyájan, tehát emberséges megszólítást, emberséges bánásmódot, nem pedig megvetést érdemel az alárendelt. Keressük inkább a kölcsönös egyetértést, kölcsönös bizalmat egymással szemben; a mai nehéz időkben ne széthuzást, hanem ellenkezőleg összetartást teremtsünk meg, mert ezt kívánja úgy az egész testület, mint egyes egyén érdeke. Ellenségből úgy is van már elég. A brutális erőszak ezelőtt sem vezetett eredményre, jövőben pedig még kevésbé fog eredményre vezetni, ezt beláthatja mindenki.

A forradalom hatása még nem nyesegette le a kóros kinövéseket, rövid időn belül — remélhetőleg — kikristályosodik az új szellem, s annak a korhadt rendszernek a nyomán, melyet ledöntöttünk, virágzó szervezet fog létesülni, mely nem leleknélküli bábukat, hanem gondolkodó embereket fogad és tűr meg magában, kik az államnak szilárd támaszai, a forradalom vívmányainak rendithetetlen őrei lesznek.

El tehát a rágalmakkal, az éjjeli baglyokkal és denevérekkel! Napfényt és világosságot akarunk! Méltó helyet akarunk elfoglalni a társadalomban. Dolgozunk, néha szenvedünk is, nehéz, terhes testi és szellemi munkát végezzük panasz és jajszó nélkül, ez a sorsunk, ezért kapunk kenyeret, megbecsülést, de legalább a lelkünk most már szabad s a fájdalmainkat elpanaszolhatjuk, hogy azokon segíteni lehessen, a mi nem is fog elmaradni.

Ne aggódjatok tehát bajtársak! Ne sóhajtozzatok a régi rendszer után; még ha vissza akarna is jönni, akkor is minden erővel azon kellene lennünk, hogy visszatérését meggátoljuk. Éppen ezért kötelessége minden egyesnek, hogy egyesületünk tagja legyen, mert

összetartásban rejlik az erő. A ki pedig annyira megcsön osodott, hogy a mai korba beilleszkedni nem bír, el vele, a salak mindig alól marad, mert a tisztító tűz kihányja magából.

A megifjúhódott bajtársakhoz!

Irta: Baiz Jenő százados.

A háború vérzivatarra elült, s a pusztító vihar roncsai felett újat alkotni igyekszik a világ megsanyargott népe. De milyen más ezaz építkezés a múltéhoz képest. Négy véres emlékü esztendő emelkedik hatalmas válaszfalként a múlt és a jelen közé. Amaz az önkény ocsmány és mindent megalázó kora, emez a socializmus mindent kiegyenlítő demokratikus uralma.

Bajtársak! a régi kor átkos szellemétől, rabigájától mi is megszabadultunk. Nincs egyéni elnyomatás, nincs arcz utáni értékelés. Ma egy számít, a munka!, a mely az egyéni értékelésnek egyedüli fokmérője.

A socializmus vezérelve, hogy mindenki annyit dolgozzék, a mennyi erejétől telik. A munka nemes volta kell, hogy áthasson bennünket akkor, a midőn vértől párolgó ezer bajtól megtépázott hazánk új fundamentumát rakjuk le, tal n egy új ezer évre, kettőre, esetleg örök időkre.

S a midőn az ujkor hajnalán mi is kitűzhetjük a socializmus vörös jelvényét, a vöröslobogót, ez nem az egyéni önkény, a rombolás, a rablás, a dologtalanság, az egymás életére és vagyonára törésnek jeltadó jelvénye, hanem a megértés, a munka, a testvériesülés, a jogrend megszilárdításának szent szimboluma.

A multat feledni kell, s a mai szent időben feledni kell minden bünt es minden sérelmet. Nem szabad, hogy ily magasros idők hajnalán az örökös surlódások emésszék a drága emberi energiát. Az időnket a munkának kell szentelnünk s annak az igyekezetnek, hogy az ujkor szelleméhez idomulhassunk, mert, hogy máról-holnapra átalakuljunk s meggyőződéses hivei legyünk a mai kor szellemének, az egy kissé nehéz dolog. Mert valljuk be őszintén, hogy egy régi rendszerrel teljesen szakítani, ha nem is lehetetlen, de nem éppen könnyű dolog. És hogy ezzel mindenkinek szakítani kell, de rövidesen, az minden kétségen felül áll. A kort meg kell érteni!!! A ki pedig nem tud szakítani a multtal, az álljon el az utból, mielőtt nem késő!

Vannak, a kik a jelenkor életrekelésében, a mai rendszer kialakulásában nagy veszélyt látnak. Különösen nagy veszélyt látnak a csendőrség demokratikus átalakulásában s a fegyelem demokratikus kezelésében. Azt mondják, hogy fegyelmet demokratikus alapon kezelni nem lehet. Ezzel szemben én csak azt állíthatom, hogy igenis lehet! Bizonyítani állításomat meg sem kíséreltem, mert meddő munka lenne, s az ellenvéleményen lévőket meggyőzni ugysem tudnám s csak azt ajánlatom, hogy várjanak, s meglátják, hogy igazam volt.

A demokratikus átalakulás szülte helyzetet csak az ellenezheti, a ki félti régi despota hatalmát. Mert a régi rendszer kényelmes volt, de az új az emberi! A régi rendszerben nem kellett az előjárónak az alárendelttel szemben magát megerőltetnie, de ma igen. Ma két egyenlő fél áll egymással szemben; az egyik, a ki törvényadta kötelességénél fogva emberseges hangon parancsol, a másik, a ki öntudatosan kötelességszerűleg s nem gépiesen engedelmeskodik.

Szóval demokratizálódunk. S akkor, a midőn az egész világ demokratizálódik természetes, hogy ettől mi sem maradhatunk el.

A demokratikus haladásban nekünk kell uttöröknek lenni, nekünk kell azt a falvakba kivinni, a népet erre nevelni. Eme szent kötelemeknek mi is csak akkor tudunk megfelelni, ha magunk is demokratakká leszünk.

Két szót kell még a «hívem. becsülettel, vitézül» jelszavakhoz írunk: «socializmus, demokrácia», s ha e két szó is oly mély gyökeret ver sziveinkben, mint az előbi három, úgy nem kell féltetni ezt a testületet, nem kell aggodnia kicsinyhitűeknek, mert nagyok leszünk, szent meggyőződésem, nagyobbak mint valaha.

Egyet kérek minden bajtárstól, hogy értsük meg, szeressük és becsüljük egymást, mert megértés nélkül nincsen munka. Pedig ha volt valaha komoly munkásra szüksége ennek a szegény ezersebből vérző mindenkittől megtépázott szerencsétlen országunknak, úgy most igazán szüksége van rá.

Fogjunk össze, dolgozzunk szívvél-lélelkel, ne azért mert muszáj, hanem azért mert szent kötelességünk! A socialdemokrácia nem tűr munkátlan egyént s így mi, kik ezeknek a nagy eszméknek szintén zászlóvivői lettünk, ne tűrjük meg a dologtalanokat magunk között, hanem közösiük ki a testületből abból a nagy családból, a melynek mindannyian tagjai vagyunk. Azt szeretném ha egymást a testvéri szeretet melegével vennénk körül, s tényleg mint egy nagy család munkás tagjai önfegyelmelzettséggel és szorgalommal párosult kitartással haladnánk egy szebb kor felé, a socialdemokrácia boldogító kora felé.

A szervezkedésről.

Irta: Szepessy Jenő törzssörmester.

Szervezettségben rejlik az erő.

Hazánkban — meg a közelmúltban is — mondhatni csupán az ipari munkásság és a politikai partok voltak szervezkedve. Előbbi szervezete szoczi lista s a forradalom kitöréséig az abban rejlő erő rendesen bérbarczban vagy munkaidő rövidítésben nyilvánult meg, még pedig gyakran sikeresen. Utóbbi szervezete konzervatív irányú, mely a birtokában volt politikai hatalmat — az ország lakosságának csak igen kis (vagyonos osztály) töredékének meglevő választójoga folytán — saját érdekeihez képest kezelte s szintugy alkotta törvényeit is.

Bajtársak, csendőrök!

A győzedelmes, vertelen forradalom — mely szintén a szervezettség gyümölcse — mutatta meg a helyes irányt, melyen nekünk csendőröknek is haladnunk kell, ha azt akarjuk, hogy mint tényező szerepeljünk s ebben a vajudó időkben, midőn minden egyes testület szervezkedik, vagy már meg is szervezkedett, a társadalomban megfelelően elhelyezkedhessünk s az állam, illetve vég-eredményében minden állampolgár személy- és vagyonszármazéka feletti örökösödésért a mai kornak megfelelő társadalmi pozíciót és oly ellátást biztosíthassunk a testület minden egyes tagjának, hogy a legkisebb rangú egyén is a tisztességes megélhetéshez szükséges létminimummal bírjon.

Hogy pedig testületünk, vagyis a Magyar Csendőrök Országos Egyesülete az elébe kitűzött céljait, az esetenként előálló s az összességre sérelmes intézkedéseket reparáltathassa és lehetőleg megelőzze, szükséges, hogy a testület minden egyes tagja felismerje helyzetét s saját maga jól felfogott érdekében az egyesületbe mielőbb belépjen hogy annak vezetősége szükség esetén a kellő súlylyal léphessen az illetékes fórumok s ha kell a nagy nyilvánosság elé.

Hogy a szervezettség, vagyis az összetartás erejét példával illusztráljam, felemlitem a következő s azt hiszem mindnyájunk előtt ismert történetet: egy görög bölcs közelegni érezvén halálát, vesszőköteget nyújtott át fiainak, hogy kíséreljék meg azt mindegyikük kettétörni. A kísérlet eredménytelen volt, majd újabb kísérletként szá'ankint osztotta szét közöttük a vesszőt s a mikor ez újabb kísérlet folytán mindannyian könnyen tördelték el a vesszőket, rámutatván a tömegben rejlő erőre, figyelmeztette fiait, hogy addig, amíg köztük összetartás lesz, meg tudnak birkózni a legnehezebb helyzettel is, de széjjelbuzva, külön-külön képtelenek lesznek az élet megpróbáltatásainak ellentállani. Ugyancsak így vagyunk mi is.

A fegyelem kezelésének új módja szintén a testület szervezkedésének a gyümölcse, mert a hadügyminisztérium hasonló irányú rendeletének alapja tulajdonképpen szintén a szervezkedés volt, még pedig a szociálista szervezkedés, mely a forradalmat létrehozta s sikeresen megküzdött.

Egyesületünk szervezkedése s annak alapszabályai a «Csendőrségi Lapok» egyik számában már ismertettek, így avval itt bővebben nem foglalkozom. Csupán hangoztatni tartom szükségesnek s kérve figyelmeztetem bajtársaimat, hogy ezen szervezkedésben rejlő erőt félre ne ismerjék, mert az a benne rejlő tömegerő folytán nem jogosít fel senkit arra, hogy most már talán előlárói parancsát is semmibe veheti, vagy szolgálatát tetszése szerint válogathatja.

Nem, Bajtársaim! Felkérlek benneteket hogy a fegyelmet az új fegyelmi szabályzatban lefektetett elvek szerint szigorúan betartsátok szolgálatotokat pontosan s jelkiismeretesen teljesítsétek, hogy méltónak bizonyuljon

ezen terület minden egyes tagja a beléje helyezett bizalomra és reményre. Ezenfelül pedig egyedüli célotok legyen a legmesszebbmenő önfegyelmzés és azon férfias öntudat, hogy azt, amire a most már tisztességesnek mondható javadalmazás és az új fegyelmi szabályzat mellett önként vállalkoztunk, tisztességesen teljesítsük is.

Kiartás bajtársaim! Ha eddig a régi fegyelem alatt tudtunk szolgálni s a háborús esztendőket keserveit végigküzdeni — bár nagy izgalmakon és lelki rázkódásokon megyünk keresztül — mint erő szervezetű emberek, kell, hogy annyi lelki erővel rendelkezünk, hogy ezen a válságon sikeresen essünk keresztül és átéljük, át- szolgáljuk ezeket a válságos időket a testület kebelében tisztességgel, becsülettel s a megszokott hűséggel, hogy óhajításaink, melyeket a szervezkedésünk eredményeképp létrejött Magyar Csendőrök Országos Egyesülete elfogadott, közbenjárására az illetékes helyeken is elismerést és jóváhagyást nyerjenek.

Tehát hogy mindenkinek, vagyis az összességnek kérése, célja, vágya, akarata teljesüljön s szintugy sérelme, panasza orvoslást nyerjen, újból csak azt kell ismételnem kedves bajtársaim, hogy szervezkedjünk, mert a szervezett tömegben rejlik az erő.

A Magyar Csendőrök Országos Egyesülete, hogy a kormány előtt is nagyobb súlylyal léphessen fel, szükségesnek látta a Magyarországi Közalalmazottak Szövetségébe is belépni, mely egyesületben a polgári állami alkalmazottak minden rétege — tisztviselő, altiszt és szolga — (bírók, ügyészek, csendőrtisztek, ministeri tisztviselők, pénzügyi, városi alkalmazottak stb.) képviselve van.

Ezen szövetségnek múlt évben történt megalakulása óta 150,000 tagja van.

Ezen egyesület már eddig is nem egy kérelmünket tette magáévá és sikra szállott érdekünkben, mely támogatásért ez uton is hálás köszönetünket nyilvánítjuk.

Szükségesnek látom végül bajtársaim figyelmét az egyesületünkbe való belépésre felhívni, avval a megjegyzéssel, hogy még azok is, a kik az ellenséges megszállás következtében szétszórva, vagy más ok miatt nem voltak abban a helyzetben, hogy az egyesület vezető embereinek propaganda körutjaik alkalmával történt ismertető előadását megismerhessék, most már, midőn szervezkedésünk a Csendőrségi Lapok útján is meglehetősen ismertette, előjáróink által elismerve s a kormánynak is bejelentve van, az egyesületbe való belépésüket bejelenteni sziveskedjenek. Mert csak így érvényesülhet az az elv, hogy mindnyájunk egyért és egy mindnyájunkért s csak így szállhat sikra egyesületünk is eredményesen mindnyájunk igaz ügyéért.

Mi az igazság Makón?

A makói eset tartja most lázban a katonai és csendőri köröket.

E sorok leadásáig még nem tudjuk, mi igaz a sok

mindenféle hírből, a miket három nap óta Makóról kaptunk és kapunk.

Egyik verzió szerint a katonaság ellenkezésbe jött a tisztjeivel valami ki nem fizetett illeték miatt, s miután a tisztek csendőri beavatkozással fenyegették meg a renitens katonákat, ezek a laktanyához mentek, hogy már előre lefegyverezzék a csendőröket s ebből támadt az összeütközés.

A másik híradás szerint állítólag kommunista zavarás tört ki a katonasággal egyetértő lakosság között s nehogy a csendőrség, mely mintegy 10 főből állott, megfékezhesse őket, ezokból akarták a csendőrséget lefegyverezni s az ez elleni védekezés közben használták a csendőrök fegyvereiket.

Egy újabb jelentés szerint a kormánybiztos elleni, de egészen békés szándéku népgyűlés és tüntető körmenet szétoszlatásába avatkozott volna be a makói csendőrség, még pedig egészen jogtalanul. Ez a hír legalább általános felfogás szerint egészen magánbordja a valótlanság bélyegét, mert hiszen a mai viszonyok és törvények mellett, ez szinte lehetetlennek látszik.

Tudja már a csendőrség mindenütt ebben a szerencsétlen országban, vagy legalább is tudnia kell, hogy szabad gyülekezési jog van, sőt, hogy a tüntetésben maga a csendőrség és katonaság is részt vehet, tehát valósággal hihetetlen, hogy békés szándékkal tüntető polgárság sorai ellen fegyverrel lépett volna fel.

De a legvalótlanabb a negyedik hír, a mely szerint a visszavonuló nagybecskerek-i szárnybeli csendőrségnek Makón levő mintegy 60 főből álló csoportja ellenforradalmi akciót kezdett volna s ez a szándékuk indította volna arra a demokratikus szellemű katonaságot és lakosságot, hogy a csendőrök ellen támadjon, azokat lefegyverezze, s emiatt támadt volna az összeütközés.

Teljesen bizonyosra vesszük, hogy ez az állítás legalább is annyira jár a valóságtól, mint Makó Jeruzsálemtől.

Azonban akárhogy is áll a dolog, az az egy bizonyos, hogy valahol hiba történt. Félreértés támadhatott a csendőrség, a katonaság és a lakosság között.

Most, mikor e sorokat írjuk, nem tudjuk, hogy ki vagy mi okozta ezt a félreértést. De megtudjuk rövidesen, mert egy bajtársunkból, egy csendőrtisztből és a közalkalmazottak egy delegáltjaiból összeállított bizottságot küldtünk ki Budapestről a valódi tényállás felderítése végett.

Ennek a bizottságnak feladata lesz a pártatlan igazság felderítése, s nem hisszük, hogy az ekként megállapított tényállás ellen bárkinek is kételyei támadhatnának.

Addig is, míg a jövő számunkban a való tényállás kerülésével a kedélyeket megnyugtathatnánk, kérünk mindenkit, még bajtársainkat is, hogy függesszék fel az esetre vonatkozó vélekedésüket, mert az bizonyos, hogy akárki lesz a hibás eme sajnálatos eset előidézésében, méltó büntetését nem fogja elkerülni.

Egyben pedig arra kérjük, sőt figyelmeztetjük bajtársainkat, hogy ott, a hol szociáldemokratapártnak tagjai vannak és pártbelyisége is van, bármi féle zavar vagy ellentét fordulna is elő a lakosság és a csendőrség között, mindenkor és mindenütt arra törekedjenek, hogy azt lehetőleg a szociáldemokratapárt segítségével és annak elvei és felfogása szerint igyekezzenek elintézni, mert a pártnak közvetlen érintkezése lévén a budapesti központtal, félreértések békés elintézése céljából mindig és mindenütt a leghelyesebb utbaigazítással és tanácsokkal szolgálhat.

A Magyar Csendőrtisztek és Magyar Csendőrök Országos Egyesületének első együttes közgyűlése.

Gencsy Arnold alezredesnek, az ujonnan kinevezett csendőrségi felügyelőnek üdvözlése és székfoglalója adta meg az alkalmat arra, hogy a két testvéregyesület első közös közgyűlését megtarthassa. Ez ünnepély külsőségeiben is méltó volt az alkalomra, hiszen a Magyar Csendőrök Országos Egyesületének volt ez voltaképpen diadalünnepe, hogy azt ünnepelte a felügyelői székben, a kit minden tekintetben méltónak és alkalmasnak tart e diszes állás betöltésére.

Az ünnepély január hó 25-én délután 3 órakor kezdődött a budapesti csendőrlaktanya lovardájában, ahol dr. Konkoly Iván százados, a Magyar Csendőrtisztek Országos Egyesületének ügyvezető elnöke megnyitván az ülést, Gencsy Arnold alezredes meghívására 3 tagból álló bizottság kiküldését indítványozta. E bizottságba Kosztka Ágoston százados, Gubicza Gyula törzsőrmester és Jancsó István 2. oszt. őrmester küldettek ki.

Élénk éljenzés jelezte Gencsy alezredes érkezését, a kit Máthé Miklós törzsőrmester, a Magyar Csendőrök Országos Egyesületének elnöke, a következő szónoklattal üdvözölt:

«Alezredes Uram, szeretve tisztelt felügyelőnk! A Magyar Csendőrök Országos Egyesülete nevében, midőn, mint az Egyesület elnöke, összes altiszti és legénységi bajtársaim hódolatteljes üdvözlését és szerencsekívánatait tolmácsolni bátorodom, egyidejűleg végtelen örömközléssel adok kifejezést afelett, hogy a felügyelő méltóságban olyan előljárónkat tisztelhetjük, a ki nemcsak

Hegedűt, harmonikát, tárogatót,

MAGYARORSZÁG LEGNAGYOBB HANGSZERGYÁRA

STOWASSER J.

és a többi hangszereket általánosan elismert legjobb gyártm. szállít.
cs. és kir. udvari és hadsereg általánosan elismert legjobb gyártm. szállít.
II. Lánchíd utca 5. — Gyára: Öntöző utca 3. — Regi hangszerek javítása, vétele és becserelése. — Árjegyzék minden hangszeről külön kúldetik.

a multban, de a jelenben is, sőt különösen a közelmultban lezajlott nehéz napok alatt — amikor Damokles kardjaként függött fejük felett a legválságosabb és legsúlyosabb elnyomatás veszélye — pártunkra kelni méltóztatott.

Révetegen néztünk akkor a bizonytalan jövő elé és kerestük, kutattuk előljáróink között az embert, a ki minket is embereknek ismerjen el, a ki meghallgassa kérésünket és panaszainkat és egyidejűleg törekvésünk jogosságát, helyességét és időszerűségét is elismervén, segítségünkre legyen e törekvéseink valóra váltásában.

Végtelen hálával kell adóznunk a Mindenhatónak, hogy irányította akkor lépteinket, fokozta éleslátásunkat felügyelő ur, mint igazán humánus gondolkozású és emberies érzésű előljáró felismerésében, de ugyancsak hálával kell adóznunk ama magas fórumon álló előljáróinknak is, a kik óhajtásainknak megfelelően, Alezredes Urat a felügyelői méltóságba helyezték.

Tudjuk, hogy előjáróink közül azok, a kik megértették a megváltozott idők jelét és szavát, örömmel csoportosulnak alezredes felügyelő ur körébe, de viszont el vagyunk készülve arra is, hogy az intrikák pusztító férgeként jelentkeznek majd azok is, a kik alattomos vakondok munkájukkal alapjában igyekeznek megtámadni a felügyelői méltóság tündementumait.

Mi, az Egyesület tagjai által képviselt csendőrlegénység azonban ezután is résen állunk és amily tisztelettel és szeretettel tekintünk amazokra, ép oly kitartó és hősies elszántsággal fogunk szembeszállani az utóbbiak alattomos törekvéseinek rombolni szándékozó munkájával.

Alezredes Uram! A jövő titkait nem ismerjük ugyan, de törekvéseink ez utáni sikerében is bizva, amidőn Alezredes Ur további jóindulatába ajánljuk magunkat, egyidejűleg kérjük a Mindenhatót, hogy alezredes Urat ebben a méltóságában hosszú ideig tartsa és éltesse!

A szünni nem akaró taps és éljenzés után a Magyar Csendőrtisztek Országos Egyesülete nevében dr. Konkoly Iván százados mondott rövid felköszöntőt az új felügyelőre.

A Magyar Csendőrtisztek Országos Egyesülete — mondotta többek között — örömmel vette tudomásul Alezredes Urnak felügyelővé történt kinevezését, melyhez az Egyesület meleg szerencsekívánatait tolmácsolja. Gencsy alezredesben az új idők új emberét üdvözli, oly idők emberét, melyet a demokratikus szellem hat át. A csendőrtiszti Egyesület meg van győződve, hogy az új felügyelőt a törhetetlen igazságszeretet fog minden lépésében vezérelni.

Az újból felhangzott hatalmas tapsorkán és éljenzés lecsillapulása után Gencsy Arnold alezredes a következőket mondotta:

«Kedves Bajtársaim! A világesemények rettenetes forgatagában felette nehéz körülmények között veszem át a testület vezetését és aggodalommal tekintek a jövőbe, hogy vajjon képes leszek-e a minden irányból felém

tornyosuló akadályokat e felelősségteljes állásban legyőzni.

Felelősségem tudata annál nagyobb, mert e diszes állásba nem a rendes, sablonos formák között jutottam, hanem oda meglepetésszerűen és rendkívüli módon, bajtársaim bizalma emelt. E bizalom azonban megacélozza akaratomat és teljes igyekezetemmel az akadályok legyőzését tűzöm ki feladatomból végcéljául, miért is azon vezérelveket, melyeknek keresztülvitelével a kívánatos eredmény megvalósulhatását reményelni lehet, röviden a következőkben ismertetem:

Az a nagy átalakulás, mely évezredes ósdi nézeteket döntött a porba, a csendőrséget sem hagyhatta érintetlenül.

Az ország minden irányban a demokratikus elvek alapján rendezkedik be, amiből következik, hogy ezen irányelveknek a csendőrségnél is érvényesülniök kell. Az a nagy válaszfal, mely a tisztikar és legénység között eddig létezett, a forradalom napján összeomlott, minden bajtársnak tehát a másokban csak a tiszteséges, becsületes embert kell látnia, nem pedig a szolgálaiárendeltet, vagy megfordítva, a gögös elnyomót.

Minden embert tudása, munkája és becsületessége szerint kell értékelni, úgy, hogy a dolg zni tudó és akaró egyén teljes boldogulását a testületben minden körülmények között feltétlenül megtalálja.

Épen azért, az altiszti kar előtt meg kell nyitni az utat, hogy azok, a kik érdemekben gazdagon, hiven és becsülettel, évtizedeken át teljesítették kötelességeiket, a tisztikar vagy egy szervezendő tisztviselői karba átvétesenek, a fiatalabbaknak pedig módot kell adni, hogy az arra érdemesek a tisztikar állással járó magasabb képzettséget megszerezve, a testületben munkájuk által kiérdemelt méltó helyüket minél előbb elfoglalhassák.

Intézményünk létérdeke és saját jövőnk biztosítása megköveteli, hogy elvállalt szolgálatunkat lelkiismeretesen és teljes odaadással teljesítsük. Munka és eredmény felmutatása nélkül a csendőrségnek nincsen létjogosultsága.

Az eredmény eléréséhez szükséges; az előljáró részéről pártatlan igazságosság, türelmes oktatás, az alárendeltekkel való méltányos bánásmód és érdekeiknek feltétlen megvédése; az alárendelt részéről szolgálati buzgóság, szigorú fegyelem, feltétlen tisztelet és engedelmesség az előljáró iránt: mindkét részről pedig kölcsönös bizalom és a legnagyobb önmegtagadás a szolgálat érdekében.

Nem a kicsinyes bosszantások és kötekedések, de nem is a parancsok késedelmes teljesítése vagy a szolgálat iránti közömbösség, hanem benső ösztönből és önfegyelmestől áthatott készség és buzgóság vezéreljék minden gondolatunkat és minden tettünket.

Az előbb hangoztatott bizalmonál fogva, minden kérést személyesen, a panaszt pedig a bizalmi férfiak útján kell előadni, nem pedig mások által közvetíteni. Követelem, hogy kerelmeknél a legnagyobb méltányos-

ság vezéreljen minden előjárót s ha döntésre nincs hivatva, nem szabad saját hatáskörében egyetlen kérést sem visszautasítani, hanem köteles azt illetékes helyre előterjeszteni. A kérések nem méltányos, vagy épen nem igazságos módon való elintézése a fegyelemre káros befolyást gyakorol. Fegyelem nélkül pedig semmiféle testület vagy szervezet, sőt még egy családi kör sem tud eredményesen munkálkodni, épen ezért testületünkben a fegyelem fenntartását, saját jövőnk biztosítása érdekében is, minden irányban, nemcsak az előjáróknak, hanem még az egyenrangú bajtársaknak is egymás között feltétlenül meg kell követelnünk.

A csendőrségnél a fegyelem kezelése, illetve a fenytés az esküdtszék kezébe van letéve. Remélem, sőt hiszem, hogy a fegyelmi rendszanályok alkalmazására az esküdtszéknek egyetlen egyszer sem lesz alkalma. Hiszem pedig azért, mert minden intelligens embernek — mint a milyen a csendőrségnek mingen egyes tagja — meg kell mutatni azt, hogy önfegyelmzés által a magaviselet, a rend, az engedelmisség, a szolgálat becsületes teljesítése sokkal szilárdabb talajon áll, mint eddig, a reánk kényszerített fegyelem alatt állott. Meg kell mutatnunk, hogy gondolkodó, öntudatos emberek vagyunk, kiket nem a büntetéstől való félelem, hanem benső meggyőződésünk, bajtársaink megbecsülése, pályánk iránti szeretet és országunk jövőjének biztosítása felett való szolgálati készség vezérel minden eljárásunk és cselekedetünkbenél.

Az itt elhangzott elveket vallottam eddig is, amelyek, úgy látszik, bajtársaimnál a bizalomnak azon megnyilvánulását eredményezték, a mi csendőrségi felügyelővé történt kineveztetésemben hozta meg részemre az érett gyümölcsöt. Ez bizalmat, szeretetet és ragaszkodást jelent, a mi buzdítani fog, hogy elveim mellett rendületlenül mindaddig kitartsak, a míg csak szolgál fogok.

A ki nem tudja, vagy nem akarja ezeket megérteni, a ki nem képes magát az önfegyelmzésnek önként alávetni, a ki nem akar tisztességesen dolgozni, az nem a testületbe való, az keresen magának más téren boldogulást.

Fogadják bizalmukért és ragaszkodásukért még egyszer őszinte köszönetemet, kérve támogatásukat, kívánom, hogy az Isten éltesse miudnyájunkat!

E gyönyörű, szivünk mélyéig hatott szavak oly lelkesedést keltettek a jelenvoltakban, hogy sokáig tartott, míg az elementáris erővel kitört taps és éljenvihar lecsendesedett. Es nem is volt indokolatlan a lelkesedés, hiszen új felügyelőnk szavai oly szép perspektíváját nyitják meg a jövő csendőrségének, hogy azt mindenki csak lelkesedéssel üdvözölheti.

Még jóformán el sem ült a lelkesedés vihara, már újabb éljenzés hallatszott a lovarda bejárata felől, jelezve dr. Pogány Józsefnek, a katonatanács kormánybiztosának megérkezését. A kormánybiztos a testvéregyesületek elnökeinek üdvözlését fogadva, nyomban

megkezdte hatalmas, igen gyakran a tetszés zajától megszakított beszédének elmondását.

Azon kezdette, hogy az ügy, amelyet képvisel, ép oly melegséget követel, mint az a melegség, amellyel személyét a csendőrség megérkezésekor illette. Ecseteli a nagy átalakulás és ezzel kapcsolatban a csendőrség mai helyzetének történetét, a melyben a nagy tömegek kerültek uralomra és aminek természetes következménye, hogy a hadsereg és csendőrség is feleszmélt arra, hogy az új társadalomban hol is van tulajdonképpen a helye. Felemlíti a régi rend-zer vas fegyelmet és kimutatja, hogy arra csak azért volt szükség, hogy azzal oly szervezeteket (katonaság és csendőrség) tarthassanak fenn, amelyeket a kapitalisták erkölcsstelen hatalmuk erősítésére és fentartására felhasználhassanak. Megdöbönt, amikor hivatalának elfoglalásakor azt kellett tapasztalnia, hogy a csendőrségnél még a katonainál is alantibb fegyelmi rendszabályok voltak. Állítja, hogy a bizalmi rendszer a jövő oly intézménye, amelyen az egész hadseregnek és csendőrségnek felépülnie kell. A parancsadási jog tiszteletben tartása mellett: a parancsnak és engedelmisségnek a kölcsönös bizalom kell alapulnia, a tisztikar és legénység közötti nagy ellentéteket meg kell szüntetni és a két tábor között a feltétlen bizalmat és együtérzést kell meghonosítani. Hosszasan fejtegeti ezután a háborus uszítók mindentönkretevő munkáját, a mely a hadsereg tönkretevésére vezetett és amely egyedüli oka annak a sajnálatos eseményeknek, amelyek itt-ott mutatkoztak. Végül felhívja a csendőrséget arra, hogy az öntudatos fegyelem alatt, az egyedül helyes szociális alapon nyugvó szervezetbe tömörüljön.

Az a hatalmas beszéd, melyet dr. Pogány kormánybiztos remek szónoki hévvel és nagy tudással előadott, nem tévesztette el hatását, mert minden egyes hallgatónak szemében a lelkesedés lángját lobbantotta magasra.

Utána Lévai Oszkár, a Magyarországi Közalkalmazottak Szövetségének titkára szólalt fel, a ki a Közalkalmazottak Szövetségének keletkezését, a forradalom után történt rendkívüli kibővülését és a Szövetség eddigi működését ismertette. Felhívja a csendőrség figyelmét az ellenforradalmárok pusztító és a forradalom vívmányait veszélyeztető munkájára, amely főleg az ellenforradalmi reakciós sajtó céltudatos, de alattomos működésében csucsosodik ki és felkéri a csendőrség tagjait, hogy ez elemek ellen a legkiméletlenebb harcot folytassák.

Lévai elvtárs beszéde hasonlóan szép lelkesedést váltott ki hallgatóink lelkéből. Ezután dr. Konkoly Iván százados mondott köszönetet úgy a kormánybiztosnak, mint a titkárnak fáradozásaiért, Majd Mathé törzsörömester, elnökünk a testvéregyesületek első közgyűlését bezárta.

A diszkozyűlésnek a fentebb ismertetett lelkes hangulatban történt lezajlása után, vezetőségünk megra-

gadta az alkalmat, hogy vidéki tagjainkat végzett munkájáról és jövő céljairól szóbelileg is felvilágosítsa.

Helyszüke miatt a közgyűlés részletes ismertetésétől el kellett tekintenünk és pedig annál is inkább, mert a jelen volt bizalmi férfiak a közel jövőben összehívandó körzeti csoport üléseken a tagokat annak lefolyásáról amúgy is tájékoztatni fogják.

A közgyűlésen felmerült ügyek részletes tárgyalás alá kerültek és többek hozzászólása után érdemleges elintéztést nyertek.

Megemlítjük végül, hogy a közgyűlésen, amely éjfélig tartott, megjelent és mindvégig részt vett Kossuth Kálmán százados, a budapesti csendőrkerület főbizalmija is.

Reméljük és hisszük, hogy megjelent bajtársaink egy felemelő ünnep emlékével szívükben és vezetőségünk által kivivandó szebb csendőrségi jövő reményében lelükben távoztak vissza otthonukba. *Pi.*

HIREK.

Vezetőségi ülés. A Magyar Csendőrök Országos Egyesületének vezetősége január hó 28-an ülést tartott, a melyen elhatározta, hogy a nyugdíjtörvényt revízió alá veszi. A revízió keresztülvitelére egy háromtagú bizottságot választott és egyben elrendelte, hogy a Magyar Csendőrök Országos Egyesületéhez átirat intéztessék, ezen bizottságban leendő esetleges képviseltetésük iránt. Az ülés ezután több helyi természetű ügyeket intézett el.

Magyarországi Közalkalmazottak Szövetségének akciója a reakziós sajtó ellen. A Magyarországi Közalkalmazottak Szövetsége január 24-én tartott főbizalmi értekezletén elhatározta, hogy a reakziós polgári sajtó ellen a legkíméletlenebb harcot fogja folytatni. E határozatához hívta a Szövetségtől a következő felhívást kaptuk Közalkalmazottak! A forradalmi népkormány a nyomorgó közalkalmazottak egy-két követelését teljesítette és lehetővé tette, hogy éhségük legalább egy kissé csillapodjék. A polgári ujságok nagy része azonban féktelenül izgat a népkormány ellen és azt mondja, hogy a közalkalmazottaknak adott milliók tönkre fogják tenni az országot. Tudatosan hazudnak ezek a lapok, mert nem merik nyíltan megírni, hogy nem az országot féltik, hanem attól tartanak, hogy az adózásban ezentúl nagyobb mértékben kell résztvenniök. A forradalomhozta szabadság faj nekik és minden áron szeretnek a régi határtalan kizsákmányolási rendet visszaállítani. A reakziós sajtó pertől akciója ellen január hó 29-én szerdán, délután 5 órkor a Sándor utcza régi képviselőházban nyíltan gyűlést tartunk. Jöjjetek el tömegesen, hogy megnyilatkozásunk impozáns és parancsoló legyen. A Magyarországi Közalkalmazottak Szövetsége.

Pénztárnok változás. Egyesületünk pénztárnoka, Öcsödi Gábor törzsmester megrenyült egészségére hivatkozva, pénztárnoki állása alóli felmentését kerte. Minthogy Öcsödi barátunk legelőzelebb hosszabb szabadságra megy, helyét vezetőségünk Putz Gottfried törzsmesterrel töltötte be.

Kérelem. A szerkesztőség arra való hivatkozással, hogy a Hadügyminiszter ur a Belügyminiszter ur hozzájárulásával a Magyar Csendőrök Országos Egyesülete

kezelésébe engedte át a Csendőrségi Lapok-at és mivel a lap előfizetési díja a régi módon fog beküldetni és elszámoltatni, felkéri a szárnyparancsnokságokat, hogy ez év első negyedére esedékes előfizetési díjakat, a honnan még be nem küldötték volna, mielőbb beküldeni sziveskedjenek, még pedig akként, hogy azok a szárnyparancsnokságok, a melyek menekült szárnylegénységét is élelmezésbe vették, annak a szárnynak a terhére eső előfizetési díjakat is küldjék be az illető szárny összes őrsői után.

Vitos Béla (Szabolcs megye) kemecsei őrsön levő alörnmester kéri Vitos Balint probacsendőrt és Málnási Ignác alörnmestert — valamint azokat a bajtársakat, a kik a megnevezett két bajtárs hollétérol tudnak — hogy azok czimét vele közöljék.

Bandzsi János polgártárs, a ki az esztergomi csapatkórházban betegen fekszik, kéri az öcsését, Bandzsi András csendőrt, hogy hollétét azonnal vele közölje.

Ugyancsak hasonló kéreessel fordul Popeszku János alörnmesterhez Bátori József őrmester is, a ki Budapesten a Hungária köruti 16. sz. helyőrségi kórházban szintén betegen fekszik.

Szintén hasonló célból irt hozzánk Vratarics József miskolci (Győri kapu 30. szám) lakos, a ki Mayer János járásörnmester bajtársunkat kéri, hogy lakhelye czimét vele tudassa.

Szerkesztői üzenetek.

A szerkesztőség névtelen levelekre nem válasz! Kéziratot vissza nem ad, levelben pedig csak igen kivételes oly esetekben válaszol ha a válasz kényességénél fogva, nyilvánosan meg nem adható. Kérjük ennélfogva olvasóinkat, hogy leveleikkel bélyegget ne küldjenek.

A szerkesztőséghez intézendő levelek Máthé Miklós törzsmester Budapest I., Böszörményi-ut 21. sz. alá címzendők.

1868—1888. Leszerelni nem kell. A csendőrré szükség van. Ha egészséges szolgálhat tovább. Ha beteg vagy rokkant, nyugdíjra tarthat igényt, de csak felülvizsgálat után. De ha egészséges és mégis le akar szerelni, leszerelhet ugyan, de semmiféle ellátásra nem tarthat igényt.

Halla őrmester. Középpalajta. Lapunk mult évi nov. hó 10-ike óta szünetelt. Ez év január 10-én jelent meg újból. A mult évben való ideiglenes megszüntetést éppen az általa hivatkozott 32-ik számban megtalálhtja a Hírek rovatában.

B. M. öreg csendőr. Irja meg, melyik banknál vásárolta sorsjegyeit. Majd utána nézünk, hol van a baj. Most minden sorsjegy ára leszállott, nem érdemes vásárolni, mert nem lehet tudni, melyik lesz jobb.

Kassai őrmester. A kinek kötelezője van beadva, az le nem szerelhet.

Őszi és Gilezán alörnmesterek Kiskunhalas. Nősülésre vonatkozólag olyan rendelet, mint önök gondolnak, még ki nem adatott, de tény, hogy annak kiadása tervezetik és nem is soká késik. Bélyegget bevételeztük.

Kiskundorozsma, Kistelek Szilasbaltás, Mosdós, Mike, Kisterenye, Saszvár, Munkács. Kért lappéldányok még nem küldhetők, mert a feunmaradt számokat unud elkapkodták. A lap előfizetési díját most is a szárnyparancsnokságok fizetik, de a ki a saját személyére akarja járattai, maga is előfizethet.

HIVATALOS RÉSZ.

Magyar belügyminiszter.

Szám: 163444/VI—b. 1918.

Valamennyi csendőrkerületi parancsnokságnak.

Az idegen csapatok által megszállott területekről visszavonulni kénytelen volt csendőrtisztek és csendőrök további alkalmaztatása iránt a következőket rendelem:

A szárnyparancsnokok alkalmaztatása iránt a csendőrségi felügyelőség fog intézkedni.

A szakaszparancsnokok első sorban betöltetlen szakaszparancsnokságok ideiglenes vezetésére alkalmazandók.

A csendőrök (legénység) első sorban azon szárnyörseinek a megerősítésére használandók fel, a mely szárny területére visszavonulnak.

Egyben felhatalmazom a kerületi parancsnokságokat arra nézve is, hogy oly helyeken, a hol ezt a közbiztonsági viszonyok szükségessé teszik, nagyobb erőt összpontosítsanak. Husz főnél nagyobb ily összpontosított erő élére tiszt vagy járásörmester állítandó.

Tisztek és csendőrök ideiglenesen azon szárny élelmezésébe veendőek át, melynek területén szolgálatot teljesítenek.

Ebből folyólag, miután ilyképen több szárnyparancsnokság egész élelmezési létszáma más szárnyak élelmezési létszámába megy át, a szárnyszámvivők és irodai altisztek is az érdekelt kerületi parancsnokságok által aránylagosan azon szárnyirodába osztandók be ideiglenesen, a mely szárnyakhoz a csendőrök élelmezésbe vétettek.

A visszavonult szárny személyzetének személyi és erkölcsi okmányait a visszavonult illetékes kerület törzsénél kell vezetni, mely célra szárnyonként egy-egy számvivő vagy irodai altiszt osztandó be a törzshöz.

A mennyiben az adott viszonyok azt megengedik, másfelől szükségessé teszik, a visszavonult kerület törzséhez tartozó irodai altisztek is esetleg beoszthatók ama kerület törzséhez, a melynek területére a visszavonulás történt. Ez irányban a kerületi parancsnokságok egyetértőleg intézkedjenek.

A visszavonult kerület törzséhez és pótszárnyához beosztott tisztek, csendőrök és irodaszolgák szükség esetén a visszavonulás helyén lévő kerület pótszárnya, vagy szárnya élelmezésébe veendőek át.

Magától értetődik, hogy azon visszavonult kerületi törzsek, pótszárnyak és szárnyak, melyek fentiek szerint más számadótestek élelmezésébe vétettek át, külön javadalmazást nem igényelhetnek.

A visszavonult tisztek, csendőrök és irodaszolgák részére az eddig élvezett, illetve szolgálatteljesítés után egyébként járó illetékeiken felül az alábbi pótléket engedélyezem:

1. *Nősek (családos) özvegyek részére:* tisztek napi 15 K, járás- és törzsörmester napi 10 K 50 fill., altisztek, csendőrök napi 7 K 50 fill., irodaszolgák napi 6 koronát.

2. *Nőtlenek részére:* tisztek napi 10 K, járás- és törzsörmesterek 7 K, altisztek, csendőrök napi 5 K, irodaszolgák napi 4 K-át.

Ezen engedélyezett pótlékok az illetők nyugtái ellenében havonta előre folyósítandók és számolandók el a javadalmazás terhére és illetékes a visszavonulás napjától kezdődőleg azon hónap végéig, melyben a visszavonultak valamely állomásra végleg beosztatnak, illetve áthelyeztetnek vagy esetleg régi állomáshelyükre ismét bevonulnak.

Azon visszavonult nős tisztek, egyéb napidlijasok és csendőrök, a kik családjaikat magukkal hozták, azon állomáson, a melyre a visszavonulás tartamára beosztásukat nyerik, elsősorban az esetleg rendelkezésre álló kincstári, vagy kincstár által bérelt lakásokban helyezendők el. Ilyen lakások hiányában az illetők részére a budapesti állomás után illetékes lakbérválság folyósítandó. Ha azonban ezen lakbérválság keretében illetékszerű lakás nem biztosítható, a szükségnek megfelelő elhelyezés a kincstár terhére bérelhető. Minden ilyen lakás ilyen bérelte legfeljebb egy havi felmondásra köthető. Ha a bérbeadó szabályszerű szerződést kötni nem hajlandó, a szerződés írásbeli nyilatkozattal pótlandó.

A régi állomáson visszamaradt családok szállásilletményei a családfő távozása alatt változást nem szenvednek. Ellenben az eltávozott (visszavonult) tisztek részére ha ott, a hol vannak, természetbeni elhelyezést nem nyernek, a budapesti állomás után járó átvonulási szálláspénzre van igényük.

A visszavonult nőtlen tisztek részére, ha természetbeni elhelyezés rendelkezésre nem áll, szintén a budapesti állomás után járó lakbérválság folyósítandó.

A visszavonultak elszállásolásának a fentiek értelmében leendő intézését azon kerületi parancsnokságra ruházom át, a melynek területére a visszavonulás történt és egyben a lakbérválságok folyósítása és bérletek engedélyezésére, nemkülönben a kötött szerződések, illetve nyilatkozatok jóváhagyására is felruházom.

Budapest, 1918. évi december hó 23-án.

A miniszter helyett: Szilárd sk., helyettes államtitkár.

Pályázati hirdetmény.

Irodaszolgai állás a pozsonyi V. sz. csendőrkerületi parancsnokságnál. Évi fizetés 600 korona, 168 korona szolgálati pótdíj, 360 korona lakbér, — 100 korona ruhaátalány, fűtési- és világítási átalány, természetbeni butor, családi pótlék és egyéb háborus illetmények. Feltételek: magyar nyelv szóban és írásban, számolás négy alapműveletekben. Kézi- és könyvnyomda kezelésében jártasak előnyben részesülnek. — Pályázatok benyújthatók folyó évi március 15-ig az V. számú csendőrkerületi parancsnoksághoz Győrbe. Igényjogosult altisztek elsőbbséggel bírnak.

Royal XVIII. acetylen asztali lámpa!

szagtalan,
tiszt és égés fel-
tétlen biztos.
Kezelése mint
a rendes kerék-
lámpáké.
Zománczoltva
és nikkelezve
porcellán
ernyővel 36 K.
Kerékpárokat
és kerékpár-
alkatrészek
nagybani gyári
árban vidékre
is

LÁNG JAKAB és FIA
kerékpár nagykereskedők

Budapest, VIII., József-körút 41.

Árjegyzék ingyen, de kiemelni
kérjük miről kívánatuk.

HIRDETÉSEK
FELVÉTELNEK
A KIADÓ-
HIVATALBAN,
BUDAPEST,
IV., EGYETEM-
UTCA 4. SZ.

SZANTÓ JOZSEF

19 éve szállit kerékpárt, beszélő-gépet
varrógépet, karbid-lámpát asztalra,
karbid-gummikat és felszereléseket az
egész ország csendőrségének. Ellismerő
levelelm ezerszámmra vannak. — Pontos cím:

SZEGED, VÁROSI BÉRPALOTA.

Csendőrségi sapka					K 45.-
Niokelozott kard					a 60.-
Kardkötő bőrből K 22.-, selyem paszománnyal					a 27.-
Selyem kardbojt nagy lapos K 11, selyem kardbojt nyitott					a 16.-
Selyem kardbojt nyitott 10 cm. K 14.-, bilincsakát					a 15.-
Ispahán kardbojt csukott K 3.50, selyem kardbojt csukott					a 7.-
Barna labbor derékszij kardhüvely táskával					a 20.-
Derékszij-csatt aranyozott K 4.-, bilincs vagy füzőlánc					a 12.50

Örmesteri gallérpaszomány

ezüstözött méterje	6 $\frac{1}{m}$	13 $\frac{1}{m}$	16 $\frac{1}{m}$	18 $\frac{1}{m}$	20 $\frac{1}{m}$
selyemből	4.-	7.-	8.50	10.-	12.-
Selyem csillag tuczatja K 4.-, Csont csillag tuczatja					3.60
Járortáska tehenbőrjöl					50.-

Alapítva 1852. évben.

Mindezen ü
csendőrségi

EGYENRUHÁZATI CZIKKEK

legolcsóbb napi árak mellett

SPITZ BERNÁT

cs. és kir. udvari szállító

elsőrangú egyenruházati és hadfelszerelési áruházában

BUDAPEST, V., Fürdő-utca 9. sarokház.
BUDAPEST, V., Erzsébet-tér 1. szám. ♦♦

Viszketegséget, sömört, rüht

leggyorsabban elmulasztja a Dr. FLESCH-féle eredeti törvényesen védett

„Skaboform“-kenőcs.

Nem piszkít, teljesen szagtalan. — Próbátégely 4 K, nagy tégely 6 K, családi adag 15 K Budapest részére kapható: Török J. gyógyszerárban Király-utca 12. Vidékre rendelési cím:

Dr. FLESCH E. „Korona“-gyógyszertára, GYÓR.
„Skaboform“ névjegyre ügyeljünk.

A MAGYAR

BÜNTETŐ TÖRVÉNYEK és SZABÁLYOK

MAGYARÁZATOKKAL és JEGYZETEKKEL.

KÉZIKÖNYV.

A magyar csendőrség, állami, városi és községi rendőrség, valamint általában az összes nyomozó hatóságok és nyomozó közegek részére.

A könyvnek bolti ára 15 korona, csendőröknek 10 korona. Postatartalványok beküldése után portómentesen küldjük meg. ::

Megrendelhető: DARVAS ADOLF, Budapest, IV., Egyetem-utca 4. sz.

Csendőr urak régi és legjobb bevásárlási helye

Kézi és asztali karbidlámpák, karbid, zseblámpa, arany-lem. öngyújtó, borotva-készletek, pengék, gramofontűk, lemezek, nagy tömeg géprész és felszerelés minden árban! ♦♦

SZÁNTÓ LAJOS

kerékpár, varrógép és beszélőgép főraktárában

Korzómozi házban. **SZEGEDEN.** Városháza mellett.

Megjelent

A MI HŐSEINK

Harczok az oroszok ellen

Szerkesztette

VELTZÉ LAJOS

cs. és kir. ezredes,
a cs. és kir. hadilevéltár osztályfőnöke

Közreműködtek:

REICH ÁRPÁD

m. kir. honvédszár-ezredes,

BENEDEK ELEK és dr. BENEDEK MARCELL

Ára 10% felárral **13 korona 20 fill.**

A FRANKLIN-TÁRSULAT KIADÁSA

Kapható minden könyvkereskedésben

ÚTMUTATÁS

A BÜNÜGYI NYOMOZÁS

alkalmával követendő eljárásra nézve
a magy. kir. csendőrség számára.

Irták:

Dr. KÁRMÁN ELEMÉR és SOLTÉSZ IMRE

nagyvárad kir. ügyész m. kir. csendőrfőhadnagy,
nagyvárad csend. isk. ten.

Negyven ábrával. (Kötő Emil fényképfelvételei)

A könyvnek bolti ára 4 K, csendőröknek 3 K.

Megrendelhető: DARVAS ADOLF, Budapest, IV., Egyetem-utca 4. sz.